

Udateret

AFSENDER

Olivia Holm-Møller

MODTAGER

Signe Constantin-Hansen, Thora Constantin-Hansen

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Sprog:

Dansk

Dateringsbegrundelse:

Brevet er udateret

Omtalte personer:

Dagmar

Ane Holm Møller

Kristiane Konstantin-Hansen

Arkivplacering:

Holstebro Kunstmuseum

DOKUMENTINDHOLD

Olivia Holm-Møller skriver om sommervejret og et nyfødt lam. Derudover nævner hun, at hun har fået tildelt et legat, men ikke bryder sig om at bede om penge.

TRANSSKRIFTION

Kære Thora og Signe!

Ja I kan tro her er Sommer
og Dejlighed - Hønsene, de smaa
nyfødte Lam, Ungerne og alle
vi store, vi fryder os alle over
Jorden og Solen og Luften.
Gid I var her, nu i Paasken
jeg er sikker paa al Træthed
vilde være borte med det samme
- blæst bort af den lune, lune
Vind. Ja, jeg vilde ønske I
havde rejst med mig hertil, og
saa fulgt mig til Fredericia,
naar jeg rejser 2de Paaskedag
Tak for Pengene, Signe! jeg kunde
jo gærne være udstyret med lidt
mere Regnefærdighed naar jeg begiver
mig paa en saadan Rejse.
Det var forresten en større Skuffelse
end jeg havde tænkt, dette med
Legatet. Det er ikke saa tit jeg gaar
Tiggergang efter Penge, og det er saa
væmmeligt at faa Nej - det var
en Dumhed enten af mig, eller ogsaa
af dem, der uddeler det.
Om Sommeren er Landet det eneste
naturlig Opholdssted!!
I skulde have set et lille nyfødt Lam
som Ane havde sat ud i Solen, for
et Øjeblik siden! - det havde da
ogsaa rent fortryllet Ane og Marie
saa de glemte alle Pligter, og
ikke kunde løsrive sig fra Synet,
det stavrede rundt, paa fire skrævende

Ben, og slikkede os i Ansigterne.
- Forresten - Tak for alt godt!
Og Farvel! Jeres Olivia
Vil Signe strø lidt af dette Naftalin i min Kuffert?
det er godt for Møl og jeg har jo mit store Strikketøj liggende
jeg haaber ikke det lugter ud i Værelset!
Vil I give Dagmar 80 Fr. fra mig.
Jeg har stjaalet en [ulæseligt] Silke fra Signe
og en Blyant.
Kristiane har sendt mig en uden.
italiensk Parlør.

Kæm Thora og Lige!

Ja I kan lov os i Sammen
og Dygtighed - Hønsene, de smaa
nyfødte Lam, Ungene og alle
vi store, vi fydes os alle os
Jordan og Solen og Luften.

Gid I var her, nu i Paasken
is i sikker paa al Trøst
vilde vi borte med det samme
- blot bort af den blaa, blaa
Vind. Ja, is vilde ønske I
havde vjet med mig, hvide, og
saa fulgt mig til Tridescia,
nu is vjet 2de Paaskedag.

Tak for Pengene, Lige! - ja, kunde
I gøre os adstøt med lidt
men Rygefordighed nu is byder
vi har en sandt Rysse.

Det var forresten en stor Skuffelse
end en stor Løst, alle med
Løst. Det var ikke saa lidt en god
Tinggang efter Pengene, og det var
sædvanligt at gøre sig. — det var
en Stundhed uden af mig, eller nogen
af dem, der uddelte det.

Om Sommeren var Landet det eneste
naturlige Opholdssted."

Jeg skulde have set et lille udført Læm
som der havde sat sig i Løst, for
et Gæsthus siden. — det havde da
også vist fortryllet alle og Marie
som de glæde alle Pligter, og
ikke kunde losse sig fra Lyset,
det stode rundt, på fire skrævede
Ben, og stiktede i Ausiglene

— Forresten. Tak for alt godt!

og Forret.

For Ole

Vil Lyse strø lidt af dette Skuffelse i min Kuffert?
det var godt for mig, og det var mit som Skuffelse
jeg havde ikke det ligesom i Verden!

Vil I give Dagmar 80 Kr. for mig -
for hun skal have en P. Silke for Lign
og en Blyant.

Kristian har sendt mig en uden.
italiensk Porlæn.